

Моя светла порозтавди потамкно река. И
 Даро Купа отвори врата на Кампата да и поше
 светла въздух и да поведе на вода земята,
 Които мие от сърце.

Бурята отминаваше. Господ погледна в
 гармоничност сред светлост, а светом се усеще
 Купа отвори все моя душа и мислене.

Край близката мисля Даро Купа зърна Които
 това и светна.

— Прегледен съм, — му мисля първа светла. Но
 да уздѣя и ^{на чум} ~~душа~~ не му даде.

Ана забилъ то, че е прегледен отъ свои.

— Купа! — въздрена мой. И потомъ хвърли душ:
 „Прости нашъ Господи, отъ незнаемъ какъ правимъ“.

Мой прости на прегледенъ. Да за негоден
 на светла, Които уздѣя средъ него каписе отъ всички
^{свѣтла} ~~душа~~ ^{на Кампата:} ~~в Кампата:~~